

Doopviering van Aiden 16 aug. 2020.

Genade en vrede voor ons allen in de naam van de Eeuwige God, die ons hier samenroept en die is Vader, Zoon en Heilige Geest.

Welkom u allen vanmorgen op deze 20 zondag door het jaar. Bijzonder welkom, Joka en Sander, met jullie beiden kinderen, Rena en Aiden en wederzijdse familie (ouders van Sander) en andere genodigden.

De viering van vandaag staat in het teken van de doop, van jullie tweede kind Aiden ,maar daaraan gekoppeld ook de betekenis van de doop voor ons als volwassenen.

Dopen is geboorte vieren. Niet, zoals we ooit wel eens dachten een kinderzieltje schoonwassen van de zwarte erfzonde - vlek. Alsof het kind eerst gedoopt moest worden voor het kind van God zou kunnen worden.

Dopen is allereerst vieren, dat al onze kinderen, gedoopte en niet gedoopte, en ook dat wij allemaal geschreven staan in het boek des Levens in de palm van Gods hand .

Het is zoals we zongen in het openingslied ;

“God wil met jouw verbonden zijn . Hij is al nabij, waar jij ook bent, omdat Hij je met name kent”.

Dat God er is voor ieder mens , dat Hij mij al gezien heeft eer ik werd geboren, (we horen het straks weer in het refrein van het tafelgebed) is ook duidelijk herkenbaar in de beide lezingen van vandaag.

In psalm 91 die jullie Joka en Sander kozen als eerste lezing

wordt ook gezegd ; Wat mij in het leven ook allemaal gebeuren kan aan onheilspellende rampen, wie ik ook ben, ik hoe niet bang te zijn, zo lang ik mijn toevlucht zoek bij de Heer – zal Hij voor mij blijven zorgen.

En in het evangelie van Matheus waarin Jezus uiteindelijk de moed van een heidense vrouw, die er niet bij hoorde, ons tot voorbeeld van geloof en vertrouwen voorhoudt. Jezus zelf moest eerst ook leren vertrouwen en geloven in de oprechte moed van deze vrouw. Wij kunnen vaak ook leren van onze fouten en veranderende inzichten. Vragen we God en elkaar om vergeving voor ons wederzijds tekortschieten.

Gebed om ontferming en lofprijzing.....(liturgieboekje)

Gebed.

Goede God, wij willen U danken voor dat wonderlijke, dat zich steeds weer herhaalt : nieuw leven, dat onder ons geboren wordt. Een mensenkind , zo wonderlijk en zo pril, Dat ook wij de dingen om ons heen gaan zien met nieuwe ogen. U hebt ons laten ervaren, dat wij delen in uw scheppende kracht. Laat ons ook delen in uw liefde, laat de namen van onze kinderen en van ons, voor altijd geschreven staan in uw hand, bij al diegenen die voor ons hebben geleefd en die nog na ons zullen komen. Amen

Overweging bij de doop van Aiden.

Gedoopt of niet gedoopt, jood of heiden, wij zijn allemaal kinderen van een en dezelfde Vader, wie je ook bent, iedereen telt mee. Wij allen staan geschreven in de palm van Gods hand. Zo begonnen we :

Maar wat horen we zojuist in deze evangelielezing . Een vrouw in nood, die toch door Jezus wordt afgewezen, louter en alleen omdat ze niet joods is. Zo kennen we Jezus toch niet? Wij kennen hem toch als iemand die altijd juist door medelijden bewogen wordt, iemand die omziet naar de minste der mensen, voor wie ieder mens telt.

Een vrouw afwijzen alleen omdat ze niet joods is al de reinste discriminatie , maar deze vrouw bovendien ook nog publiekelijk voor "hond" uitmaken is wel helemaal schokkerend, en schofterig.

Gelukkig zo lezen we in het evangelie laat Jezus zich door deze vrouw uiteindelijk bekeren tot ruimhartigheid omdat hij onder de indruk raakte van haar levenskracht, haar moed en volharding.

Zij is een vrouw die zich niet zomaar uit het veld laat slaan. Ze wijkt niet voor tegenslag ; haar kind, haar dochter is haar alles ; ze slikt de grote vernedering en merkt spits op : de honden eten toch ook van de kruimels die van tafel van de meester vallen. Met andere woorden : veel hoef ik niet te hebben ; van de genade van God zullen heust wel wat kruimels overblijven.

Wat me treft in het verhaal van deze vrouw, is dat wat je ook door het leven wordt aangedaan of hoe je jezelf ook tekort gedaan kunt voelen : dat alles mag nooit genoeg reden zijn tot zelfmedelijden, en je te verliezen in verwijten naar de ander, die jou dit alles aangedaan heeft.

Is het niet vaak zo, dat om met je eigen worsteling in het leven verder te komen, dat je dan juist voorbij de strijd en de verwijten moet zien te komen en je eigen pijn tot bron van inspiratie en kracht moet maken.

Juist dat liet deze vrouw zien, in de manier waarop ze voor haar dochter opkomt, en dat raakt Jezus precies in zijn hart. Vrouw, zegt hij dan, je hebt me een groot geloof en groot vertrouwen laten zien, uw verlangen wordt ingewilligd, uw dochter is genezen.

Joka en Sander, je kind ten doop houden, hier te midden van deze geloofsgemeenschap dit uur, dat is ook een grote taak op je nemen ; voor je kind opkomen, wat er ook gebeurt. Je kinderen voor te leven en later uit te leggen dat deze wereld van geld, macht geweld, de wereld van eerst ik, niet de enig denkbare wereld is. Je zult zelf sterk en hoopvol en volhardend moeten zijn om je kinderen door te geven dat een nieuwe betere wereld komen kan – mede door jullie en later door jullie kinderen ,dat niets onmogelijk is bij God, bij God die ons voorhoudt “heb elkander lief”.

Wij danken deze woorden, en de naam van onze God, en het visioen van een nieuwe aarde aan Jezus van Nazareth die ons

deelgenoot heeft gemaakt van zijn traditie van hoop en ons heeft leren bidden “Uw koninkrijk kome” en “Zend ons uw Geest”.

Gedoopt zijn is ja blijven zeggen tegen deze door God gedroomde wereld, vasthouden aan het visioen, het Paas - verhaal van de nieuw schepping , de opstanding uit de dood. De dood die het nog op zoveel plekken om ons heen voor het zeggen heeft. Daarom niet vervallen in verwijten naar de ander, in cynisme naar de tijd, maar stug volhardend vasthouden in geloof en vertrouwen, naar de toekomst ,zoals de vrouw uit het evangelie ons heeft voorgeleefd.

Wij gaan deze kleine jongen dopen in dit grote verhaal van hoop tegen wanhoop, in het `en toch` verhaal.

Dopen doen we met water : maar water alleen is te weinig. Er moeten woorden bij klinken, gelukwensen en zegeningen : “Moge liefde een mens van jou maken, moge de wereld (voorlopig de kleine wereld om je heen) een veilig huis voor jou zijn . En moge de geloofsgemeenschap om jullie heen (sorry, wij kunnen jullie nu niet helemaal die geloof - gemeenschap geven die jullie voor jullie kinderen zouden wensen) jullie daarbij tot steun zijn. Ik doop zo dadelijk met water en woorden, en wij allemaal hier dopen mee, met hart en ziel, met vriendschap en liefde. Amen.